

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА
О УПРАВЉАЊУ ОТПАДОМ**

Члан 1.

У Закону о управљању отпадом („Службени гласник Републике Српске“, бр. 111/13, 106/15 и 16/18), члан 5. мијења се и гласи:

„Одредбе овог закона не примјењују се на:

- а) радиоактивни отпад,
- б) гасове који се емитују у атмосферу,
- в) отпадне воде, осим течног отпада,
- г) муљ из канализационих система и садржај септичких јама, осим муља из уређаја за пречишћавање отпадних вода,
- д) нуспроизоде животињског поријекла (под тим се подразумијевају лешеве животињског поријекла и саставни дијелови животињског тијела који нису намијењени или безбједни за исхрану људи и животиња, као и нуспроизводи настали у процесу клања животиња) из објеката за узгој, држање, клање животиња, као и из објеката за производњу, складиштење и промет производа животињског поријекла, стајњак са фарми и друге природне, неопасне супстанце које се користе у пољопривреди,
- ђ) отпад из рударства који настаје истраживањем, ископавањем, прерадом и складиштењем минералних сировина, као и јаловина из рудника и каменолома,
- е) отпад који настаје при тражењу, ископавању, превозу и коначној обради или уништавању минско-експлозивних и других неексплозивних убојних средстава,
- ж) материје које су намијењене за сточну храну и које не садрже нуспроизоде животињског поријекла,
- з) сламу и други природни неопасни пољопривредни или шумски материјал који је коришћен у сточарству, шумарству или за производњу енергије поступцима или методама које немају штетан утицај на животну средину и не угрожавају здравље људи,
- и) земљу, односно земљиште на лицу мјеста, укључујући неископано загађено земљиште и објекте трајно повезане са земљиштем,
- ј) загађено земљиште и друге материјале из природе, ископане у току грађевинских активности, уколико се тај материјал користи за грађевинске сврхе у свом првобитном облику на градилишту са којег је ископан,
- к) лешеве уинулих животиња које нису заклане, укључујући животиње усмрћене ради истребљења епизоотских болести,
- л) седименте који се премјештају унутар површинских вода, ради управљања водама и воденим токовима или спречавања поплава, као и ублажавања посљедица поплава, суша или регенерације земљишта, ако се докаже да су ти седименти неопасни.“

Члан 2.

Члан 6. мијења се и гласи:

„Изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

- а) анаеробна дигестија је процес у којем се биоразградиви материјал разграђује у одсуству кисеоника,
- б) аутомобилска батерија или акумулатор (стартер) је свака батерија или акумулатор који се користи за покретање, кретање или освјетљавање возила,

в) батерије и акумулатори подразумијевају сваки извор електричне енергије произведен директним претварањем хемијске енергије који се састоји од једне или више примарних батеријских ћелија које се не могу пунити, или једне или више секундарних батеријских ћелија које се могу пунити,

г) биоразградиви отпад је отпад из вртова и паркова, отпад од хране и кухињски отпад из домаћинства, канцеларија, ресторана, велепродаја, кантина, угоститељских и малопродајних објеката и сличан отпад из производње прехранбених производа,

д) власник отпада је произвођач отпада, лице које учествује у промету отпада као посредни држалац отпада или правно лице или предузетник који посједује отпад,

ђ) грађевински отпад је отпад настао приликом градње објеката, реконструкције, уклањања и одржавања постојећих објеката, те отпад настао од ископаног материјала, као и отпад који се не може користити без претходног третмана, а који је настао приликом грађења,

е) деконтаминација обухвата све операције које омогућавају поновно коришћење, рециклажу или безбједно одлагање опреме, објеката, материјала или течности контаминираних опасним материјама и може укључити замјену, односно све операције којима се врши замјена опасних материја одговарајућим мање штетним материјама,

ж) депонија је мјесто за трајно одлагање отпада на површини или испод површине земљишта, укључујући интерна мјеста за одлагање, гдје произвођач отпада одлаже властити отпад на мјесту настанка и стална мјеста која се употребљавају за вишегодишње одлагање отпада, али искључујући објекте гдје није дозвољено складиштење отпада који је намијењен за даљи транспорт у циљу поновног искоришћења, третмана или одлагања на другом мјесту; претходно складиштење отпада за поновну употребу или третман за период до три године, или претходно складиштење отпада за одлагање за период до једне године,

з) дозвола је рјешење које доноси Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију (у даљем тексту: Министарство), којим се правном лицу или предузетнику одобрава сакупљање, транспорт, увоз, извоз и транзит, складиштење, третман или одлагање отпада и утврђују услови поступања са отпадом на начин који обезбјеђује најмањи ризик по здравље људи и животну средину,

и) електрични и електронски производи су производи чији правилан рад зависи од електричних струја или електромагнетних поља, као и производи намијењени за производњу, пренос и мјерење таквих струја или поља, намијењени за коришћење при напону до 1.000 V наизмјеничне струје и 1.500 V једносмјерне струје,

ј) зелена острва су мјеста на којима грађани одлажу разврстани отпад у одговарајуће контејнере,

к) индустријска батерија или акумулатор је свака батерија или акумулатор који је намијењен искључиво за индустријску или професионалну употребу, или за коришћење у било којој врсти електричног возила,

л) индустријски отпад је отпад из било које индустрије или са локације на којој се налази индустрија, осим јаловине и пратећих минералних сировина из рудника и каменолома,

љ) инертни отпад је отпад који није подложен физичким, хемијским или биолошким промјенама, не раствара се, не сагоријева и не утиче неповољно на друге материје са којима долази у контакт на начин који може да доведе до загађења животне средине или угрожавања здравља људи,

м) инсинерација (спаљивање) је термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу са искоришћењем енергије произведене сагоријевањем или без

искоришћења енергије произведене сагоријевањем, чија је примарна улога термички третман отпада, а који обухвата и пиролизу, гасификацију и сагоријевање у плазми,

н) карактеризација отпада је поступак испитивања отпада којим се утврђују физичко-хемијске, хемијске и биолошке особине и састав отпада, односно одређује да ли отпад садржи или не садржи једну или више опасних карактеристика,

њ) класификација отпада је поступак сврставања отпада на једну или више листа отпада, а према његовом поријеклу, саставу и даљој намјени у складу са прописом којим регулишу категорије, испитивање и класификација отпада,

о) коинсинерација (суспаљивање) је термички третман отпада у стационарном или мобилном постројењу, чија је примарна улога производња енергије или материјалних производа и при којем се користи отпад као основно или додатно гориво, или у којем се отпад термички третира ради збрињавања,

п) комерцијални отпад је отпад који настаје у предузећима, установама и другим институцијама које се у цјелини или дјелимично баве трговином, услугама, канцеларијским пословима, спортом, рекреацијом или забавом, осим отпада из домаћинства и индустријског отпада,

р) компостирање је третман биоразградивог отпада под дејством микроорганизама, у циљу стварања компоста, у присуству кисеоника и под контролисаним условима,

с) комунални отпад је отпад из домаћинства (кућни отпад), као и други отпад који је због своје природе или састава сличан отпаду из домаћинства,

т) материјално поновно искоришћење отпада је сваки поступак коришћења отпада који не укључује енергетско коришћење и прераду у материјале који ће се употребљавати као гориво или друга средства за производњу енергије, а укључује припрему за поновну употребу, рециклажу и насипање,

ћ) медицински отпад је отпад који настаје пружањем здравствених услуга и вршењем научних истраживања и експеримената у области медицине (инфективни, патолошки, хемијски, токсични или фармацеутски отпад, као и цитотоксични лијекови, оштри инструменти итд.),

у) мобилно постројење за управљање отпадом је постројење за искоришћење или третман отпада на локацији на којој отпад настаје, које се задржава у временски ограниченом року на једној локацији и које је такве конструкције да није везано за подлогу или објекат и може се премјештати од локације до локације,

ф) неопасан отпад је отпад који нема карактеристике опасног отпада,

х) насипање је сваки поступак употребе отпада при којем се одговарајући неопасни отпад употребљава за потребе санације откопаних простора или у техничке сврхе уређења простора,

ц) неуређена депонија је депонија која не испуњава услове утврђене прописом којим се регулише одлагање отпада на депоније,

ч) одвојено сакупљање отпада је сакупљање приликом којег се различите врсте отпада држе одвојено према њиховој врсти и својствима, а да би се олакшао третман,

џ) одговорно лице је свако физичко лице у правном лицу, предузетник и правно лице које обавља дјелатност управљања отпадом,

ш) одлагање отпада је било који поступак или метода за трајно збрињавање отпада у складу са D-листом, која је саставни дио прописа којим се регулишу категорије, испитивање и класификација отпада,

аа) опасан отпад је отпад који по свом поријеклу, саставу или концентрацији опасних материја може проузроковати опасност по животну средину и здравље људи и има најмање једну од опасних карактеристика утврђених прописом којим се уређују

категорије, испитивање и класификација отпада, укључујући и амбалажу у коју је опасан отпад био или јесте упакован,

аб) отпад је свака материја или предмет, који власник одбацује, намјерава или мора да одбаци, у складу са законом,

ав) отпад од електричних и електронских производа су електрични и електронски производи који представљају отпад у складу са законом, укључујући све саставне дијелове, склопове и потрошни материјал који су дио производа који се одбацује,

аг) отпад од хране је сва храна која је постала отпад,

ад) отпад који садржи азбест је свака материја или предмет који садржи азбест и азбестна влакна, као и материјали и производи који садрже азбест, а које власник одбацује, намјерава или мора одбаци, а који се одвојено сакупља, пакује, складишти и одлаже на депонију на видљиво означеном мјесту намијењеном за одлагање отпада који садржи азбест,

ађ) отпадна уља су сва минерална и синтетичка уља и мазива, која су неупотребљива у сврху за коју су првобитно била намијењена, као и уљни остаци из резервоара, мјешавине уље – вода и емулзије,

ае) отпадна возила су возила која због оштећења, дотрајалости и других узрока власник одбацује, намјерава или мора одбаци, укључујући све њихове саставне дијелове и потрошне материјале који у тренутку одбацивања чине дио отпадних возила,

аж) отпадне гуме су уништене, истрошене или одбачене гуме чији је рок употребе истекао због оштећења, старости или других разлога и које се сврставају у отпад са индексним бројем, 16 01 03 из Каталога отпада, који је саставни дио прописа којим се регулишу категорије, испитивање и класификација отпада,

аз) отпадни муљ је муљ из урсејаја за пречишћавање отпадних вода из домаћинства и градова,

аи) POPs – дуготрајне органске загађујуће материје (у даљем тексту: POPs материје) су органске биоакумулативне токсичне хемијске супстанце,

ај) пластична кеса за ношење је кеса за ношење са ручком или без ручке, израђена од пластике и која се даје потрошачима на продајном мјесту робе или производа,

ак) подручје за управљање отпадом је просторна цјелина која обухвата више сусједних јединица локалне самоуправе које, у складу са споразумом који закључују те јединице локалне самоуправе, заједнички управљају отпадом у циљу успостављања одрживог система управљања отпадом,

ал) поновна употреба је сваки поступак којим се производ или његови дијелови који нису отпад поновно користе у исту сврху за коју су првобитно намијењени и произведени,

аљ) поновно искоришћење отпада је било који поступак или метода којом се обезбјеђује поновно искоришћење отпада у складу са R-листом, која је саставни дио прописа којим се регулишу категорије, испитивање и класификација отпада,

ам) посебни прописи о транспорту јесу Европски споразум о међународном друмском превозу опасних материја (у даљем тексту: ADR), Правилник о међународном превозу опасних материја жељезницом (у даљем тексту: RID) и Европски споразум о међународном превозу опасних материја унутрашњим пловним путевима (у даљем тексту: ADN),

ан) посебни токови отпада су кретања посебних категорија отпада, од мјеста настајања преко сакупљања, транспорта и третмана до коначног збрињавања,

ањ) постројење за управљање отпадом је стационарна техничка јединица за складиштење, третман или одлагање отпада, која заједно са грађевинским дијелом чини технолошку цјелину,

ао) преносива батерија или акумулатор је свака батерија, дугмаста батерија или батеријски склоп или акумулатор који је запечаћен и може се преносити у руци, а није ни индустријска батерија или акумулатор, нити аутомобилска батерија или акумулатор,

ап) превенција настанка отпада су мјере које се предузимају прије него што материја, материјал или производ постане отпад, којим се смањују количине отпада поновном употребом производа или продужењем животног вијека производа, те мјере којим се смањују штетни утицаји отпада на животну средину и здравље људи или садржај опасних материја у материјалима и производима,

ар) припрема за поновну употребу су поступци третмана којим се производи или дијелови производа који су одбачени као отпад, провјером, чишћењем или поправком припремају за поновну употребу без претходне обраде,

ас) програм продужене одговорности произвођача је скуп мјера којима се обезбјеђује да произвођачи производа сnose финансијску одговорност или финансијску и организациону одговорност за управљање отпадом у фази животног вијека производа,

ат) прекогранично кретање отпада је кретање отпада из области под јурисдикцијом једне државе до области која је под јурисдикцијом друге државе,

аћ) произвођач отпада је физичко или правно лице, чијом активношћу настаје отпад (изворни произвођач отпада) или свако физичко или правно лице које претходним третманом, мијешањем или другим поступком мијења састав или својства отпада,

ау) РСВ – полихлорована једињења (у даљем тексту: РСВ) су полихлоровани бифенили, полихлоровани терфенили, монометил-тетрахлородифенилметани, монометил-дихлородифенилметани, монометил-дибромодифенилметани или било која смјеса која садржи неку од ових материја у концентрацији већој од 0,005% масеног удјела,

аф) RDF је гориво добијено из дијела отпада који има калоријску вриједност и може да се користи као алтернативно гориво,

ах) регенерација отпадних уља је сваки поступак поновног искоришћавања којим се базна уља могу произвести рафинисањем отпадних уља, посебно уклањањем нечистоћа, производа оксидације и адитива садржаних у таквим уљима,

ац) рециклажа је сваки поступак поновног искоришћавања отпада којим се отпадни материјали прерађују у производе, материјале или материје за изворну или другу намјену, али не укључује поновно искоришћење у енергетске сврхе и прераду у материјале који се користе као гориво или материјале за насипање,

ач) рециклажно двориште је ограђени простор под надзором намијењен одвојеном сакупљању и привременом складиштењу различитих врста отпада,

ад) сакупљање отпада је прикупљање отпада, укључујући и претходно разврставање и привремено складиштење отпада у сврху превоза до постројења за третман отпада,

аш) складиште је ограђени, покривени или непокривени простор који служи за држање отпада,

ба) складиштење отпада је привремено држање отпада у складишту, на локацији произвођача или власника отпада,

бб) трансфер-станица је мјесто до којег се отпад допрема и привремено складишти ради раздвајања или претовара прије транспорта на третман или одлагање,

бв) транспорт отпада је превоз отпада који обухвата утовар, превоз (као и претовар) и истовар отпада,

бг) трговац отпадом је правно лице или предузетник који у своје име и за свој рачун купује и продаје отпад, укључујући трговца отпадом који не преузима отпад у непосредни физички посјед,

бд) третман отпада јесу физички, термички, хемијски или биолошки процеси (укључујући и разврставање отпада прије третмана), који мијењају карактеристике отпада са циљем смањења запремине или опасних карактеристика, олакшања руковања са отпадом или подстицања рециклаже и у сврху поновног искоришћавања отпада,

бђ) центар за управљање отпадом је скуп више међусобно функционално и/или технолошки повезаних постројења и уређаја за третман отпада.“

Члан 3.

У члану 16. став 3. мијења се и гласи:

„(3) Стратегија чини саставни дио Стратегије заштите животне средине.“

Члан 4.

Члан 26. мијења се и гласи:

„Јединица локалне самоуправе:

а) успоставља и развија систем управљања отпадом и систем одвојеног сакупљања отпада,

б) утврђује локације за рециклажна дворишта, зелена острва и депоније, укључујући и локације за сакупљање кабастог отпада,

в) уређује, обезбјеђује, организује и спроводи управљање отпадом на својој територији,

г) спречава управљање отпадом на начин супротан овом закону и спроводи уклањање незаконито одложеног отпада,

д) сноси трошкове чишћења и санације дивљих депонија у складу са чланом 83. став 2. овог закона,

ђ) доноси заједнички или локални план управљања отпадом у складу са чл. 19. и 20. овог закона, обезбјеђује услове за реализацију планова и брине се о њиховом спровођењу,

е) уређује поступак наплате услуга у области управљања комуналним отпадом, у складу са прописима којима се регулишу комуналне дјелатности,

ж) организује едукативне кампање за подизање свијести јавности о организованом управљању отпадом,

з) организује акције чишћења јавних површина.“

Члан 5.

Члан 30. мијења се и гласи:

„(1) Произвођач производа користи технологије и развија производњу на начин којим се обезбјеђује рационално коришћење природних ресурса, материјала и енергије, подстиче поновно коришћење и рециклажу производа и амбалаже истеком рока њихове употребе и промовише еколошки одрживо управљање природним ресурсима.

(2) Произвођач производа у највећој могућој мјери уводи и користи повратну амбалажу која смањује оптерећивање животне средине отпадом у односу на амбалажу за једнократну употребу.

(3) Забрањена је производња и стављање на тржиште производа и амбалаже који садрже материјале и опасне супстанце у количинама и/или концентрацијама које би могле неповољно утицати на здравље људи и животну средину.“

Члан 6.

Члан 37. мијења се и гласи:

„(1) Управљање отпадом подразумијева сакупљање, складиштење, транспорт, третман и одлагање отпада, а организује се на начин који не представља опасност по здравље људи и животну средину у складу са овим законом.

(2) Власник отпада предаје свој отпад лицу које обавља дјелатност управљања отпадом у складу са овим законом.

(3) Власник отпада лицу из става 2. овог члана, уз отпад предаје и посебан документ о кретању отпада у складу са чл. 50. и 51. овог закона.

(4) Власник отпада одговоран је за тачност података о отпаду наведених у документу из става 3. овог члана.

(5) Одговорност власника отпада за предати отпад престаје након што лице којем је отпад предат у складу са овим законом, преузме отпад и овјери потписом и печатом посебан документ о кретању отпада.

(6) Ако власник отпада поступа са отпадом супротно овом закону и услед тога наступи опасност или ризик по здравље људи и животну средину, инспектор му налаже мјере за отклањање неправилности и санацију настале штете.

(7) Власник отпада путем овлашћеног правног лица испитује ниво загађења насталог његовим поступањем супротно овом закону и врши мјере отклањања и заустављања загађења.

(8) Уколико поступање непознатог лица доведе до настанка опасности или ризика по здравље људи и животну средину, власник или корисник локације на којој је утврђено присуство загађења предузима хитне мјере ради заштите здравља људи и животне средине, односно приступа санацији настале штете у животној средини.

(9) У случају из става 8. овог члана, власник или корисник локације има право на накнаду трошкова санације настале штете на начин и по поступку уређеним прописом којим се регулишу облигациони односи.“

Члан 7.

У члану 42. став 5. брише се.

Члан 8.

У члану 47. у ставу 2. последије ријечи: „закон“ додаје се запета и ријечи: „а изузетно, отпад се може одлагати на постојеће неуређене депоније утврђене одлуком скупштине јединице локалне самоуправе, на подручју на којем нису успостављене заједничке депоније“.

Члан 9.

Члан 52. мијења се и гласи:

„(1) Управљање посебним категоријама отпада укључује поступање са:

а) истрошеним батеријама и акумулаторима,

б) отпадним уљима,

в) отпадним гумама,

г) отпадом од електричних и електронских производа и опреме,

д) отпадом који садржи полихлорована једињења,

ђ) отпадом од дуготрајних органских загађујућих материја,

- е) отпадом који садржи азбест,
- ж) отпадним возилима,
- з) медицинским отпадом,
- и) отпадом од титан-диоксида,
- ј) амбалажним отпадом,
- к) отпадом од пластичних кеса за ношење,
- л) грађевинским отпадом,
- љ) отпадним муљем из уређаја за пречишћавање отпадних вода.

(2) Отпад из става 1. овог члана одваја се на мјесту настанка, одвојено сакупља, складишти, те припрема за поновну употребу, рециклажу и третман у складу са прописима којима се регулише управљање посебним категоријама отпада.

(3) Фонд организује систем управљања посебним категоријама отпада за које се плаћа накнада за оптерећивање животне средине, изузев за дио амбалажног отпада којим управља оператер.

(4) Фонд организује систем из става 3. овог члана на сљедећи начин:

- а) наплаћује накнаду за управљање посебним категоријама отпада,
- б) финансира услуге сакупљања и третмана посебне категорије отпада,
- в) примјењује остале мјере утврђене општим актима Фонда и прописима којима се регулише управљање посебним категоријама отпада.“

Члан 10.

Послије члана 52. додаје се нови члан 52а. који гласи:

„Члан 52а.

(1) Истрошене батерије и акумулатори су све батерије и акумулатори из члана 6. тачка в) овог закона који се више не употребљавају.

(2) Забрањен је промет батерија и акумулатора који садрже више од 0,0005% масених удјела живе.

(3) Забрањен је промет преносивих батерија и акумулатора, укључујући оне које су уграђене у уређаје, који садрже више од 0,002% кадмијума по маси, осим оних које се користе у сигурносним и алармним системима и медицинској опреми.

(4) Произвођач опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима обезбјеђује једноставно издвајање истрошене батерије или акумулатора из уређаја.

(5) Произвођач и увозник батерија и акумулатора, као и произвођач и увозник опреме са уграђеним батеријама и акумулаторима, обиљежава их користећи ознаке које садрже упутства и упозорења о одвојеном сакупљању, садржају тешких метала, могућности рециклаже или одлагања и друго.

(6) Произвођач и увозник батерија и акумулатора води и чува евиденцију о количини произведених или увезених производа.

(7) Власник истрошених батерија и акумулатора, осим истрошених батерија и акумулатора из домаћинства, предаје их ради третмана лицу које за то има дозволу.

(8) Лице које врши сакупљање, складиштење и третман истрошених батерија и акумулатора посједује дозволу, води и чува евиденцију о истрошеним батеријама и акумулаторима и о количини која је сакупљена, ускладиштена или третирана и податке о томе доставља Фонду у складу са овим законом.

(9) Министар доноси правилник којим се прописује поступање са уређајима са уграђеним батеријама и акумулаторима, без обзира на њихов облик, величину, тежину, састав или употребу и датум стављања на тржиште, те начин и поступак сакупљања, складиштења и третмана истрошених батерија и акумулатора, укључујући истрошене

батерије и акумулаторе из отпадних возила и отпада од електричних и електронских производа и опреме.“

Члан 11.

Члан 56. брише се.

Члан 12.

У члану 61. став 4. мијења се и гласи:

„(4) Министар надлежан за послове заштите здравља и социјалне заштите, у сарадњи са министром доноси правилник којим се прописују начин и поступак сакупљања, складиштења и третмана медицинског отпада.“

Члан 13.

Послије члана 62. додају се нови чл. 62а, 62б. и 62в. који гласе:

„Члан 62а.

(1) Управљање грађевинским отпадом врши се тако да се материјали и материје, укључујући и грађевинске производе који нису отпад, издвоје, уколико се могу без третмана користити у сврху за коју су и произведени.

(2) Власник грађевинског отпада управља грађевинским отпадом на начин да обезбиди висок степен заштите људског здравља и заштите животне средине.

(3) Забрањено је опасни грађевински отпад мијешати са другом врстом отпада, укључујући и мијешани комунални отпад, као и грађевинске производе или материјале који немају карактеристике отпада.

Члан 62б.

(1) Управљање отпадним муљем из уређаја за пречишћавање отпадних вода подразумијева поступање са отпадним муљем тако да се обезбиди висок степен заштите људског здравља и заштите животне средине.

(2) Анализе муља из става 1. овог члана врше се у акредитованој лабораторији.

(3) Министар надлежан за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде, у сарадњи са министром, доноси правилник којим се прописује начин управљања са муљем када се муљ користи у пољопривреди, дозвољени садржај тешких метала и органских материја у обрађеном муљу који се користи у пољопривреди.

Члан 62в.

(1) Управљање пластичним кесама за ношење подразумијева поступање са:

- а) лаганим пластичним кесама за ношење,
- б) врло лаганим пластичним кесама за ношење,
- в) биоразградивим пластичним кесама за ношење.

(2) Пластичне кесе из става 1. тачка а) овог члана подразумијевају пластичне кесе за ношење, дебљине мање од 50 микрона.

(3) Пластичне кесе из става 1. тачка б) овог члана подразумијевају пластичне кесе за ношење, дебљине мање од 15 микрона, које су потребне због хигијенских разлога или које служе као примарна амбалажа за храну у ринфузи.

(4) Пластичне кесе из става 1. тачка в) овог члана подразумијевају пластичне кесе израђене од пластике која се може физички и биолошки разложити на угљен-диоксид, био-масу и воду и која се третира компостирањем или анаеробном дигестијом.

(5) Трговац је обавезан да пластичне кесе из става 1. овог члана наплаћује на каси, изузев пластичних кеса из става 1. тачка б) овог члана у које се искључиво пакује воће, поврће и ринфузни и други растресити производи.

(6) Трговац је обавезан да, на мјесту на којем се врло лагане пластичне кесе из става 3. овог члана користе за паковање робе у ринфузи, истакне обавјештење видљиво потрошачу о рационалном коришћењу ових кеса.

(7) Обвезник из члана 63ј. овог закона води евиденцију о врстама и количинама кеса из става 1. овог члана и податке о томе доставља Фонду.“

Члан 14.

У члану 63г. став 4. мијења се и гласи:

„(4) Висина накнаде обрачунава се на основу годишњег извјештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, који обвезник плаћања накнаде, оператер и обвезник који је своје обавезе управљања отпадом пренио на оператера достављају Фонду, најкасније до 20. фебруара текуће године за претходну календарску годину, у складу са овим законом, прописима донесеним на основу њега и прописом којим се регулише финансирање заштите животне средине.“

У ставу 5. ријечи: „кварталног или“ бришу се.

Став 7. мијења се и гласи:

„(7) Рјешењем о ослобађању од плаћања накнаде утврђује се да је оператер и обвезник који је своје обавезе управљања амбалажним отпадом пренио на оператера испунио циљеве управљања амбалажом и амбалажним отпадом у складу са овим законом.“

Члан 15.

У члану 63ђ. став 2. мијења се и гласи:

„(2) Оператера оснивају најмање два или више правних лица и/или предузетника који обављају своју пословну дјелатност стављањем у промет амбалаже или упакованог производа на тржиште Републике.“

Члан 16.

Послије члана 63з. додају се нови чл. 63и, 63ј. и 63к. који гласе:

„Члан 63и.

(1) За произведене или увезене производе који послије употребе постају отпад плаћа се накнада за оптерећивање животне средине посебним категоријама отпада (у даљем тексту: Накнада за посебне категорије отпада), а у сврху покривања трошкова успостављања система управљања посебним категоријама отпада.

(2) Накнада за посебне категорије отпада плаћа се за сљедеће производе:

а) пластичне кесе за ношење, изузев биоразградивих пластичних кеса за ношење,

б) батерије и акумулаторе,

в) гуме за моторна возила,

г) електричне и електронске производе и опрему,
д) минерална и синтетичка уља и мазива,
ђ) моторна возила, изузев историјских и колекционарских моторних возила, као и моторних возила дипломатских, конзуларних и међународних представништава.

(3) Критеријуми за обрачун накнаде за посебне категорије отпада су:

а) врста производа,

б) количина производа изражена у одговарајућим јединицама мјере.

(4) Јединице мјере из става 3. тачка б) овог члана су:

а) литра – за минерална и синтетичка уља и мазива,

б) килограм – за батерије и акумулаторе, возила, електричне и електронске производе и опрему, пластичне кесе и за нове и половне гуме као посебан производ (гуме за аутомобиле, аутобусе, камионе, мотоцикле, пољопривредне и грађевинске машине, приколице, летјелице, вучне машине и друге машине и уређаје),

в) комад – за гуме које су саставни дио аутомобила, аутобуса, теретних возила и приколица, радних, грађевинских и пољопривредних машина, доставних возила, трактора, авиона и других летјелица.

Члан 63ј.

(1) Обвезник плаћања Накнада за посебне категорије отпада је произвођач, увозник или трговац који производе из члана 63и. став 2. овог закона ставља први пут у промет на територији Републике.

(2) Накнада за посебне категорије отпада уплаћује се на рачун јавних прихода, распоређује на рачун Фонда и Фонд је намјенски троши за унапређивање система за управљање посебним категоријама отпада, а у складу са прописом којим се регулише заштита животне средине и прописима којима се регулише управљање посебним категоријама отпада.

(3) Коефицијенти Накнаде за посебне категорије отпада, по јединици мјере за сваку врсту производа који послје употребе постаје отпад, изражени у конвертибилним маркама налазе се у Прилогу 3. овог закона, који чини његов саставни дио.

(4) Фонд обрачунава Накнаду за посебне категорије отпада на основу поднесених полугодишњих извјештаја о управљању посебним категоријама отпада, које обвезник плаћања Накнаде за посебне категорије отпада доставља Фонду, и то за прво полугодиште извјештаји се достављају до 31. јула текуће године, а за друго полугодиште до 31. јануара наредне године.

(5) Уз извјештај из става 4. овог члана достављају се и докази којима се потврђује тачност података наведених у извјештају.

(6) Фонд доноси рјешење о плаћању накнаде из члана 63и. овог закона, у којем се утврђује висина Накнаде за посебне категорије отпада, образлаже начин обрачуна и утврђује начин и рок плаћања накнаде у складу са законом.

(7) Доказ о извршеној уплати Накнаде за посебне категорије отпада обвезник достаља Фонду.

(8) Извјештаји из става 4. овог члана подносе се на обрасцима извјештаја о управљању посебним категоријама отпада.

(9) Министар доноси правилник којим се прописују обрасци извјештаја о управљању посебним категоријама отпада.

Члан 63к.

(1) Накнада из члана 63и. овог закона обрачунава се множењем количине производа који последије употребе постаје отпад са коефицијентом накнаде за тај производ.

(2) Накнада из члана 63и. овог закона обрачунава се према формули:

$$N = K_p \cdot K_n,$$

при томе је:

- а) N – Накнада за посебне категорије отпада,
- б) K_p – количина производа изражена по литри, килограму или комаду,
- в) K_n – коефицијенти Накнаде за посебне категорије отпада, изражени у конвертибилним маркама.“

Члан 17.

Члан 64. мијења се и гласи:

„(1) Дјелатности управљања отпадом су:

- а) сакупљање,
- б) транспорт,
- в) складиштење,
- г) третман,
- д) одлагање отпада.

(2) За обављање дјелатности сакупљање, складиштење, третман и одлагање отпада правно лице или предузетник прибавља дозволу за управљање отпадом.

(3) Дозвола за управљање отпадом издаје се за једну или више дјелатности из става 2. овог члана.

(4) Дозволу из става 2. овог члана издаје Министарство.

(5) Примјерак дозвола из става 2. овог члана Министарство доставља надлежној републичкој инспекцији и Фонду и објављује на интернет страници Министарства.

(6) Рјешење којим се издаје дозвола из става 2. овог члана је коначно у управном поступку и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе надлежном суду у року од 30 дана од дана пријема рјешења.“

Члан 18.

Члан 66. мијења се и гласи:

„(1) Уз захтјев за издавање дозволе за управљање отпадом подноси се елаборат у једном штампаном примјерку и у једном електронском примјерку, те доказ о уплати административне таксе.

(2) Елаборат из става 1. овог члана садржи податке о:

- а) подносиоцу захтјева,
- б) постројењу и локацији,
- в) капацитету постројења, израженом на дневном и годишњем нивоу,
- г) врсти, количини и поријеклу отпада,
- д) методама и технологијама које ће се користити,
- ђ) инсталираној опреми и уређајима који ће се користити,
- е) броју запослених и њиховим квалификацијама,
- ж) квалификованом лицу одговорном за стручни рад.

(3) У прилогу елабората из става 1. овог члана доставља се сљедећа документација:

а) рјешење о регистрацији,
б) еколошка дозвола,
в) употребна дозвола,
г) финансијска гаранција или полиса осигурања за случај штете причињене трећим лицима и животној средини.

(4) За одлагање отпада, елаборат из става 1. овог члана садржи и елементе који се односе на опремање локације ради спречавања и контроле загађења, а то су: прихватни систем за отпадне воде, прихватни систем за процједне воде, систем за пречишћавање процједних вода, систем за контролу гаса из депоније и систем за сакупљање атмосферских вода, успостављање, одржавање и заштиту завршног покривача.

(5) Носилац израде елабората из става 1. овог члана је овлашћено правно лице које испуњава услове из области заштите животне средине у складу са прописом којим се регулише заштита животне средине.

(6) Овлашћено правно лице из става 5. овог члана је одговорно за тачност и квалитет података садржаних у елаборату.

(7) У случају да елаборат садржи нетачне податке или је израђен супротно правилима струке, поступа се у складу са прописом којим се регулише заштита животне средине.

(8) Министарство може да захтијева и додатне податке, информације или документацију за издавање дозволе.“

Члан 19.

Члан 70. мијења се и гласи:

„(1) Рјешења којима се издају дозволе за управљање отпадом издају се на период важења од пет година.

(2) Рјешење којим је издата дозвола из става 1. овог члана може се обновити, а захтјев за обнављање рјешења подноси се три мјесеца прије истека рока важења рјешења ради обезбјеђења континуитета важења дозволе.

(3) Обнављање рјешења из става 1. овог члана врши се достављањем доказа којима се утврђује да није дошло до значајних промјена услова на основу којих је издата дозвола која је предмет обнављања.

(4) Под доказима из става 3. овог члана подразумевају се:

а) сви записници инспектора за заштиту животне средине о извршеним контролама о испуњености услова из дозволе која је предмет обнове, а у периоду њеног важења,

б) изјава одговорног лица, овјерена од органа надлежног за овјеру потписа, да са даном подношења захтјева за обнављање дозволе није дошло до значајних промјена услова који се односе на постројење и активности за које је издата дозвола,

в) потврда о уплати одговарајуће административне таксе,

г) други подаци приложени на захтјев Министарства.

(5) Министар доноси рјешење о обнављању дозволе ако се, на основу доказа из става 4. овог члана, утврди да су испуњени услови за обнављање рјешења.

(6) Рјешење којим се издаје дозвола из става 5. овог члана је коначно у управном поступку и против њега није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор подношењем тужбе надлежном суду у року од 30 дана од дана пријема рјешења.

(7) Лице одговорно за управљање депонијом примјењује услове и мјере прописане дозволом из члана 68. овог закона и након затварања депоније.

(8) Ако се покрене поступак стечаја или ликвидације правног лица које има дозволу за управљање отпадом, а чијим радом је дошло до загађења локације, трошкови санације подмирују се из стечајне, односно ликвидационе масе у складу са прописима којима се регулише стечајни и ликвидациони поступци.

(9) Ако правни сљедбеник преузима права и обавезе лица које има дозволу за управљање отпадом, одговорност за испуњење услова и мјера из дозволе, укључујући санацију загађене локације, преноси се на правног сљедбеника.“

Члан 20.

Члан 71. мијења се и гласи:

„(1) Рјешење којим се издаје дозвола за управљање отпадом престаје да важи ако:

а) истекне рок на који је издато рјешење,

б) престане да важи рјешење којим је издата еколошка дозвола.

(2) Рјешење којим се издаје дозвола за дјелатност одлагања отпада престаје да важи и у случају да се пројектовани капацитет депоније попуни прије истека рока важења дозволе.

(3) Рјешење којим се издаје дозвола за управљање отпадом укида се:

а) на основу иницијативе инспектора који је у вршењу инспекцијског надзора утврдио да одговорно лице не испуњава услове прописане дозволом и није поступило, у одређеном року, по наложеним мјерама инспектора,

б) ако је покренут стечајни поступак, а дјелатности не настави неко други,

в) по захтјеву предузетника или правног лица којем је издата дозвола.

(4) Рјешењем из става 3. овог члана утврђују се мјере и активности које је потребно спровести након престанка рада предузетника или правног лица коме је издата дозвола, да би се избјегао ризик по животну средину, здравље људи и материјална добра.“

Члан 21.

Члан 74. мијења се и гласи:

„(1) Фонд организује систем управљања посебним категоријама отпада у складу са чланом 52. овог закона.

(2) Фонд доноси одлуку о подручју сакупљања одређеног отпада на основу процјене тржишне вриједности отпада, будућих количина и анализе података о просторној расподјели настајања количина отпада у претходне двије године, уважавајући Стратегију и друге планске документе.

(3) Министарство даје сагласност на одлуку из става 2. овог члана.

(4) За обављање услуге сакупљања и/или третмана одређене посебне категорије отпада за одређено подручје Фонд расписује јавни позив за подношење програма за обављање услуге сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада.

(5) Јавни позив из става 4. овог члана објављује се у 'Службеном гласнику Републике Српске', средствима јавног информисања и на интернет страници Фонда.

(6) Програм из става 4. овог члана обавезно садржи:

а) податке о врсти посебне категорије отпада на коју се односи програм,

б) понуду цијене за обављање услуге сакупљања и/или третмана одређене посебне категорије отпада,

в) дозволу за обављање дјелатности сакупљања и/или третмана одређене посебне категорије отпада,

- г) елаборат на основу којег је издата дозвола из става 4. тачка в) овог члана,
- д) овјерену фото-копију потврде о пореској регистрацији (ЈИБ),
- ђ) потврду о измиреним пореским обавезама од Пореске управе Републике Српске, не старију од шест мјесеци,
- е) документ који издаје надлежни суд у циљу доказивања да подносиоцу пријаве на јавни позив није изречена санкција за кривично дјело против привреде и платног промета и санкција за прекршај у вези са пословањем, у периоду од пет година прије датума достављања програма,
- ж) изјаву да је подносилац програма спреман да обезбиједи инструмент осигурања у складу са закљученим уговором (потписан од одговорног лица и овјерен печатом),
- з) увјерење да подносилац програма није под стечајем или пред ликвидацијом, или у одређеном аранжману са повјериоцима, или је обуставио или ограничио активности, или се ради о сличним ситуацијама.
- (7) Фонд доноси упутство о начину израде програма из става 4. овог члана.
- (8) Обављање дјелатности сакупљања и/или третмана одређене посебне категорије отпада за одређено подручје може се повјерити на рок од пет година.
- (9) Фонд доноси одлуку о одабиру најприхватљивијег програма за обављање услуге сакупљања и/или третмана одређене посебне категорије отпада за одређено подручје.
- (10) Одлука из става 9. овог члана садржи:
- а) опис дјелатности сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада,
- б) врсту посебне категорије отпада,
- в) подручје на којем ће се обављати дјелатност сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада,
- г) рок трајања обављања дјелатности сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада,
- д) права и обавезе одабраног подносиоца програма,
- ђ) рок у којем је одабрани подносилац програма обавезан да потпише уговор са Фондом о обављању дјелатности сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада,
- е) друга питања од значаја за обављање дјелатности сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада у складу са овим законом и општим актима Фонда.
- (11) Уговор из става 10. тачка ђ) садржи:
- а) обавезе Фонда и одабраног подносиоца најприхватљивијег програма,
- б) гаранцију или инструмент осигурања одабраног подносиоца најприхватљивијег програма,
- в) начин исплате цијене услуге,
- г) начин и рок достављања извјештаја,
- д) начин престанка уговора прије истека рока на који је закључен уговор,
- ђ) друга питања од значаја за обављање дјелатности сакупљања и/или третмана посебне категорије отпада у складу са овим законом и општим актима Фонда.“

Члан 22.

Члан 75. мијења се и гласи:

„(1) Прекогранично кретање отпада врши се у складу са овим законом, посебним прописима, као и међународним правом којим се уређује прекогранично кретање отпада.“

(2) Прекогранично кретање отпада прати документација о кретању отпада од мјеста гдје је кретање отпада почело до његовог коначног одредишта у складу са овим законом.

(3) Извози се отпад за чији третман или одлагање на еколошки прихватљив и ефикасан начин нема техничких могућности и постројења у Републици.

(4) Неопасан отпад се може увозити у Републику ради третмана под условом да постоји постројење за третман тог отпада.

(5) Забрањен је увоз отпада ради одлагања и искоришћавања у енергетске сврхе, изузев RDF-а, уколико постоје постројења са техничким и технолошким могућностима за његово коришћење.

(6) Забрањен је увоз опасног отпада у Републику.

(7) Прекогранично кретање отпада врши се под условом да се отпад пакује, обиљежава и транспортује на начин којим се обезбјеђују услови за најмањи ризик по здравље људи и животну средину.

(8) Лице које има својство превозника у складу са прописима којим се регулише међународни превоз у јавном саобраћају обавезно је да посједује дозволу за обављање јавног превоза ствари и увјерење о оспособљености лица за обављање међународног јавног превоза.“

Члан 23.

Члан 77. мијења се и гласи:

„Забрањено је прекогранично кретање отпада ако:

- а) све земље које учествују нису обавијештене,
- б) све земље које учествују нису издале дозволу, уколико је ријеч о прекограничном кретању опасног отпада,
- в) издата дозвола представља фалсификат или је прибављена преваром,
- г) се врши супротно издатој дозволи,
- д) се врши намјерно одлагање отпада супротно одредбама овог закона и општим принципима међународног законодавства о заштити животне средине.“

Члан 24.

Члан 78. мијења се и гласи:

„(1) У случају прекограничног кретања опасног отпада из Републике, Министарство обавјештава надлежне органе држава транзита и увоза у форми претходног обавјештења, праћеног одговарајућом документацијом у складу са прописом којим се утврђују листе отпада и документи за прекогранично кретање отпада.

(2) Министарство издаје дозволу за прекогранично кретање опасног отпада након што прими акте надлежних органа из става 1. овог члана, којима се одобрава транзит и увоз опасног отпада.

(3) Ако прекогранично кретање опасног отпада за које је издата дозвола из става 2. овог члана не може да се изврши у складу са претходно одобреном документацијом, односно ако се у року од 90 дана од дана доласка опасног отпада на одредиште у држави увоза не нађе рјешење за третман или одлагање опасног отпада на еколошки прихватљив начин, Република је дужна да дозволи враћање отпада, о трошку извозника.

(4) У случају из става 3. овог члана, извозник, односно лице које има дозволу за прекогранично кретање опасног отпада, обавјештава Министарство, надлежну

инспекцију и орган надлежан за послове царине, који омогућавају несметано враћање опасног отпада у Републику.

(5) На основу обавјештења из става 4. овог члана, Министарство даје сагласност за враћање опасног отпада у Републику.“

Члан 25.

Члан 79. мијења се и гласи:

„(1) За потребе остваривања циљева Стратегије, као и због цјеловитог увида у стање животне средине, Министарство израђује Извјештај о управљању отпадом на територији Републике, који је саставни дио Извјештаја о стању животне средине.

(2) Извјештај о реализацији заједничког или локалног плана управљања отпадом припремају надлежна одјељења за заштиту животне средине у јединицама локалне самоуправе и достављају скупштини јединице локалне самоуправе на разматрање.

(3) Извјештај из става 2. овог члана скупштина јединице локалне самоуправе доставља Министарству.“

Члан 26.

Послије члана 80. додаје се нови члан 80а. који гласи:

„Члан 80а.

(1) Информациони систем за регистровање података о управљању отпадом (у даљем тексту: информациони систем о отпаду) је дио јединственог информационог система заштите животне средине и представља низ међусобно повезаних база података и извора података о свим врстама, количинама и категоријама отпада, као и о субјектима и инфраструктури система управљања отпадом.

(2) Фонд успоставља, организује и води информациони систем о отпаду у Републици.

(3) Податке из става 1. овог члана Фонду достављају субјекти извјештавања који се у складу са овим законом баве дјелатношћу управљања отпадом.

(4) Садржина, начин прикупљања података и вођења информационог система о отпаду, методологија, структура, категорија података, као и начин управљања подацима, уређује се посебним прописом Владе.“

Члан 27.

У члану 84. став 5. брише се.

Члан 28.

Послије члана 84. додаје се нови члан 84а. који гласи:

„Члан 84а.

(1) Финансијске гаранције представљају инструмент обезбјеђења за покривање трошкова санације штете проузроковане обављањем дјелатности управљања отпадом на територији Републике, као и загађења проузрокованог прекограничним транспортом отпада.

(2) Финансијске гаранције из става 1. овог члана којима се осигурава управљање отпадом могу бити полиса осигурања или финансијска гаранција банке.“

Члан 29.

У члану 89. испред ријечи: „Инспекцијски“ додаје се број 1 у обостраној загради. Послије става 1. додају се нови ст. 2, 3, 4, 5, 6. и 7. који гласе:

„(2) Надзор из става 1. овог члана врши се у сарадњи са царинским и полицијским органима.

(3) Републички еколошки инспектори врше инспекцијски надзор над спровођењем мјера утврђених у стратешко-планским актима и рјешењима Министарства која се издају у складу са овим законом, те могу обављати и послове инспекцијског надзора у дијелу из надлежности еколошких инспектора у јединицама локалне самоуправе, у складу са посебним прописом којим се регулише инспекцијски надзор.

(4) Еколошки инспектори у јединицама локалне самоуправе врше инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу овог закона, у дијелу који се односи на успостављање и спровођење система управљања отпадом на територији јединице локалне самоуправе, те могу обављати и послове инспекцијског надзора из надлежности републичког еколошког инспектора на основу посебног овлашћења Републичке управе за инспекцијске послове у складу са посебним прописом којим се регулише инспекцијски надзор.

(5) Републички еколошки инспектори и републички здравствени инспектори врше инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу овог закона у дијелу који се односи на управљање медицинским отпадом, сваки у оквиру своје надлежности.

(6) Републички еколошки инспектори и републички тржишни инспектори врше инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу овог закона, сваки у оквиру своје надлежности, у дијелу који се односи на производе који последице употребе постају посебне категорије отпада, а за које се плаћа Накнада за посебне категорије отпада.

(7) Комунално-инспекцијски надзор над поступањем са неопасним комуналним и грађевинским отпадом на територији јединице локалне самоуправе врши се у складу са прописима којим се регулишу комуналне дјелатности.“

Члан 30.

У члану 91. тачка г) брише се.

Досадашње т. д), ђ) е), ж), з), и), ј), к), л), љ), м), н), њ), о), п), р), с), т), ћ), у), ф), х), ц), ч), џ), ш), аа), аб), ав), аг), ад), ађ), ае), аж), аз), аи), ај), ак), ал), аљ), ам), ан), ањ), ао), ап), ар), ас) и ат) постају т. г), д), ђ) е), ж), з), и), ј), к), л), љ), м), н), њ), о), п), р), с), т), ћ), у), ф), х), ц), ч), џ), ш), аа), аб), ав), аг), ад), ађ), ае), аж), аз), аи), ај), ак), ал), аљ), ам), ан), ањ), ао), ап), ар) и ас).

Члан 31.

У члану 92. у ставу 1. последице ријечи: „правно лице“ додају се ријечи: „и предузетник“ и нова тачка а) која гласи:

„а) производи и ставља на тржиште производе и амбалажу који садрже материјале и опасне супстанце у количинама и/или концентрацијама супротно члану 30. став 3. овог закона,“.

Досадашње т. а), б), в), г), д), ђ), е), ж), з), и), ј), к), л), љ), м) и н) постају т. б), в), г), д), ђ), е), ж), з), и), ј), к), л), љ), м) и њ).

У досадашњој тачки к) која постаје тачка л) испред ријечи: „обилежи“ додаје се ријеч: „не“.

Досадашња тачка љ) која постаје тачка м) мијења се и гласи:

„м) обавља управљање отпадом без дозволе или супротно издатој дозволи у складу са чл. 63е. и 64. овог закона,“.

У досадашњој тачки м) која постаје тачка н) ријечи: „чл. 75. и 76.“ замјењују се ријечима: „чл. 75, 76. и 78.“.

У досадашњој тачки н) која постаје тачка њ) ријечи: „чл. 63. и 63ж.“ замјењују се ријечима: „чл. 63, 63ж. и 63ј.“.

Члан 32.

Члан 94. мијења се и гласи:

„(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај правно лице, ако:

а) не класификује отпад, односно не изврши испитивање отпада у складу са чланом 14. ст. 4. и 5. овог закона,

б) поступа супротно члану 31. став 1. овог закона,

в) обавља транспорт отпада супротно члану 33. овог закона,

г) не води прописане евиденције као одговорно лице на депонији или не одреди квалификовано лице одговорно за стручни рад у постројењу, односно на депонији у складу са чланом 34. т. е) и ж) и чланом 35. став 1. т. њ) и е) овог закона,

д) не преда отпад лицу које обавља дјелатност управљања отпадом у складу са чланом 37. став 2. овог закона и не попуни документ о кретању отпада или документ о кретању опасног отпада са тачним подацима, у складу са чланом 37. став 4. овог закона,

ђ) сакупљање и транспорт отпада не врши у складу са чланом 40. овог закона,

е) поступа са комуналним отпадом супротно члану 48. овог закона,

ж) не поседује документ о кретању отпада у складу са чланом 50. ст. 1. до 5. овог закона,

з) не посједује документ о кретању опасног отпада у складу са чланом 51. ст. 1. до 6. овог закона,

и) управља посебним токовима отпада супротно одредбама чл. 52. до 63к. овог закона,

ј) не води, не доставља и не чува одговарајуће податке и извјештаје у складу са чланом 80. ст. 1, 2. и 4. и чланом 80а. став 3. овог закона,

к) не води и не чува дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа, односно не доставља извјештај Фонду у складу са чланом 84. став 3. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 2.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

(4) Новчаном казном од 1.000 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у јединици локалне самоуправе или ималац јавних овлашћења, ако не обезбиједи и не спроводи управљање отпадом на територији јединице локалне самоуправе под условима и на начин утврђеним чл. 26, 27, 47, 79, 99. и 100. овог закона и Стратегијом.“

Члан 33.

У члану 96. у ставу 1. т. в) и д) бришу се.

Досадашња тачка г) постаје тачка в).

Послије става 2. овог члана додаје се нови став 3. који гласи:

„(3) Влада ће, на приједлог Министарства, у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона донијети пропис из члана 80а. став 4. овог закона.“

Члан 34.

У члану 97. у ставу 1. т. б), ж), к), о) и с) бришу се.

Досадашње т. в), г), д), ђ), е), з), и), ј), л), љ), м), н), њ), п), р), т) и љ) постају т. б), в), г), д), ђ), е), ж), з), и), ј), к), л), љ), м), н), њ) и о).

Став 2. мијења се и гласи:

„(2) Министар надлежан за послове заштите здравља и социјалне заштите, у сарадњи са министром, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијеће пропис из члана 61. став 4. овог закона.“

Послије става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„(3) Министар ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети:

а) пропис из члана 52а. став 9. овог закона,

б) пропис из члана 63ј. став 9. овог закона.

(4) Министар надлежан за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде, у сарадњи са министром, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијеће пропис из члана 62б. став 3. овог закона.“

Члан 35.

У члану 99. додају се нови ст. 4, 5. и 6. који гласе:

„(4) Локалне неуређене депоније на подручју јединица локалне самоуправе које припадају подручју на којем су успостављене заједничке депоније, које су изграђене у складу са овим законом, израђују Програм мјера у циљу санације и рекултивације тих депонија у складу са овим законом и прописом којим се регулише садржина Програма мјера са динамиком прилагођавања за рад постојећих депонија и достављају га Министарству на разматрање до 31. децембра 2021. године.

(5) Санацију и рекултивацију депонија из става 4. овог члана потребно је извршити до 31. децембра 2026. године.

(6) Јединица локалне самоуправе на чијем подручју је успостављена заједничка депонија дужна је да забрани одлагање отпада на локалним неуређеним депонијама.“

Члан 36.

Члан 100. мијења се и гласи:

„Јединица локалне самоуправе дужна је да:

а) до 2021. године изради пројекте санације и рекултивације за неуређене депоније, на које сагласност даје Министарство, а до 31. децембра 2026. године да изврши санацију и рекултивацију неуређених депонија,

б) до 2021. године изради попис локација заосталог отпада на свом подручју и хитно предузме мјере за организацију начина збрињавања заосталог отпада,

в) до 2021. године, самостално или у споразуму са једном или више јединица локалне самоуправе одреди локације за изградњу и рад постројења за складиштење, третман или одлагање свих врста отпада на свом подручју,

г) до 2021. године одреди локације за рециклажна дворишта и зелена острва, укључујући и локације за сакупљање кабастог отпада,

д) до 2025. године изгради рециклажна дворишта и зелена острва, укључујући и инфраструктуру за сакупљени кабастог отпад,

ђ) до 2026. године да успостави систем управљања отпадом на свом подручју.“

Члан 37.

Члан 101. брише се.

Члан 38.

Послије члана 103а. додаје се нови члан 103б. који гласи:

„Члан 103б.

(1) Обрачунски период из члана 63ј. овог закона почиње тећи од првог дана у мјесецу након мјесеца у којем овај закон ступа на снагу.“

Послије става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„(2) Рокови који су одређени за поступање органа и странака у управним поступцима који се воде на основу овог закона престају тећи за вријеме ванредног стања.

(3) По престанку ванредног стања настављају тећи сви рокови из става 2. овог члана и у њих се урачунава и вријеме које је протекло прије проглашења ванредног стања.“

Члан 39.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 02/1-021-621/20

Датум: 2. јул 2020. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ПРИЛОГ 3.

ВРСТА ПРОИЗВОДА	ЈЕДИНИЦА МЈЕРЕ	КОЕФИЦИЈЕНТ НАКНАДЕ ЗА ПОСЕБНЕ КАТЕГОРИЈЕ ОТПАДА ИЗРАЖЕН У КОНВЕРТИБИЛНИМ МАРКАМА ПО ЈЕДИНИЦИ МЈЕРЕ (КМ/kg, КМ/l и КМ по комаду) К _n
Батерије и акумулатори:		
1. Стартери	kg	0,22
2. Преносне батерије и акумулатори	kg	3
3. Индустијске батерије и акумулатори	kg	0,26
Минерална и синтетичка уља и мазива	l	0,20
Моторна возила	kg	0,16
Гуме:		
1. нове и половне гуме као посебан производ (гуме за аутомобиле, аутобусе, камионе, мотоцикле, пољопривредне и грађевинске машине, приколице, летјелице, вучне машине и друге машине и уређаје)	kg	0,32
2. гуме које су саставни дио аутомобила, аутобуса, теретних возила и приколица, радних, грађевинских и пољопривредних машина, доставних возила, трактора, авиона и других летјелица (комплет точкова – гума и наплатак):	комад	– Путнички аутомобили и аутомобилске приколице – 2,20; – Трактори и доставна возила до 3,5 тона носивости – 3,5; – Камиони, аутобуси и виљушкарни – 20; – Грађевинске, пољопривредне машине, теретне приколице и вучне машине, летјелице и друга транспортна средства – 45.
Пластичне кесе	kg	0,30
Електрични и електронски производи и опрема	kg	0,60 Износ накнаде за веш-машине је производ 70% укупне масе и коефицијента јединичне накнаде. Износ накнаде за све електричне и електронске производе и опрему, чија маса је већа од 500 kg по јединици производа или опреме, производ је масе од 500 kg и коефицијента јединичне накнаде.

